

حسین علیه السلام عصاره رسالت و میوه درخت امامت است که سیره اخلاقی او می تواند ترسیم کننده ارزشهای والای قرآنی باشد. اعتلای شخصیت اخلاقی امام حسین علیه السلام و استقلال شخصیت سیاسی اجتماعی آن حضرت، انعکاس گسترده ای در جامعه اسلامی آن روز داشت؛ به گونه ای که دشمنان و مخالفان وی نیز آن را باور داشتند؛ به این جمله که از زبان معاصران آن حضرت نقل شده، بنگرید: معاویه به فرزندش یزید چنین سفارش کرد:

«حسین احب الناس الی الناس»^(۸)

حسین محبوب ترین چهره مردمی است.

و نیز ولیدبن عتبه، والی مدینه به عبیدالله بن زیاد نوشت:

«حسین به عراق روی آورده است. او فرزند فاطمه و فاطمه دختر پیغمبر صلی الله علیه و آله است. بترس از آن که کمترین ناگواری به او برسانی و اگر با او بد رفتاری کنی، مردم به تو و قبیله ات می شورند و هیچ کس از خاصه و عامه تا ابد آن را فراموش نخواهد کرد.»^(۹)

این دو نمونه گواه این نکته است که: امام حسین علیه السلام به عنوان یک انسان وارسته و فرزانه در عصر خودش مطرح بوده و سیره و روش آن حضرت بر همگان روشن و معلوم بوده است.

چهره سیاسی - اجتماعی و نیز چهره انسانی و اخلاقی امام حسین علیه السلام به عنوان الگوی عینی جامعه اسلامی در میان دوست و دشمن مطرح بوده است.

اباعبدالله علیه السلام پیش از هر چیزی، «عبدالله» بود و عبودیت در تمام زوایای زندگی و رفتار و گفتارش آشکار بود. سیره او سازنده انسان و ترسیم کننده سیستم ارزش های اخلاقی است. به این حدیث شریف از زبان امام باقر علیه السلام بنگریم و چهره انسان های سوزنده و سازنده را ترسیم نماییم و سپس به نمونه هایی از سیره سازنده اخلاقی امام حسین علیه السلام بپردازیم:

امام باقر علیه السلام در ترسیم اسوه های شرافرین و الگوهای برکت آفرین و رحمت بخش چنین می فرماید:

«ان الله عبادا میامین میاسیر یعیشون و یعیش الناس فی اکنافهم و هم فی عباده مثل القطر، و لله عباده ملاحین مناکیر، لایعیشون و لا یعیش الناس فی اکنافهم، و هم فی عباده مثل الجراد، لایقعون علی شیء الا اتواعلیه.»^(۱۰)

«همانا برای پروردگار بنده هایی است پربرکت و بامیمت که خود خوش می زیند و مردم نیز در پرتو آنان زندگی خوشی دارند. آن ها در میان بندگان مانند بارانند. در برابر، انسان هایی هستند نفرین شده و نکبت بار که نه خود زندگی سالمی دارند و نه کسی از زندگی آنان بهره ای می گیرد. این گروه مانند ملخ هستند که جز نابودی و تبهکاری چیزی ندارند.»

امام حسین علیه السلام الگوی رحمت، رافت، کرامت و بزرگواری است که باران وجودش همگان را سیراب می سازد و شادابی و نشاط و حیات و حرکت می آفریند.